

дърви. Часа бѣше 8^{1/2} веч., когато потеглихме отъ Бутанъ. Въ това село се бавихме единъ часъ, безъ да вземемъ нито кола, нито конь. Освѣнъ ония, съ които имаме вече работа, друга жива душа въ селото не съзрѣхме. Бакалина раздаде всичко на дружината, пѣкъ най-послѣ се присѣдини и той къмъ насъ. Часа имаше 9 или най-много 9^{1/4}, когато се покачихме горѣ на равнината. Навсѣкждѣ бѣше вече тъмно. Тамъ се даде заповѣдъ да се покачимъ всички на колята, обаче да се не прави никакъвъ шумъ, а при това и да се не пуши. Слѣдъ като се извърши всичко, кервана потегли. Кавалерията ни се раздѣли на двѣ отдѣления, едното отъ които трѣгна отъ лѣво на кервана, а другото-отъ дѣсно. Само скърцането на колята слабо нарушаваше нощната тишина. Наблизо изъ мрака съзрѣхме 4—5 коля натоварени съ сѣно. Кавалерията се распореди да събори сѣното, а колята да вземе съ насъ. До като ставаше това, керванътъ си продължаваше. Още не бѣхме изминали 2—3 к. м., когато нѣщо изведнажъ свѣтна, а коршумитѣ, като изсвириха близо около главитѣ ни, заминаха безвъзвратно надолѣ. Момчетата моментално се нахвъргаха отъ колята и открихме на срѣща огънь. Воловетѣ на една отъ колята, се подплашиха отъ гърмежа и я понесоха по сосата. Сѣкашъ празна бѣчва се търкалѣше. Извѣднажъ всичко отихна. Прѣбрахме колята и пакъ продължихме пѣтя си. Едвали бѣхме изминали и 2 к. м., неприятеля наново ни откри огънь. Когато свирѣха надъ главитѣ ни коршумитѣ, чу се ясенъ гласъ, който викаше: »Бе, бай Сава, вземи си коня! Азъ не съмъ дошълъ да ти вода коня я! Ще се бия азъ, ще се бия.« Това бѣ гласъ на едно 15—16 годишно момче, което се именуваше Александръ Х. Д. Чендовъ. ¹⁾

¹⁾ Ал. Х. Чендовъ бѣше родомъ отъ Сливенъ. Вземалъ го попъ Сава, като прѣминалъ прѣзъ Браила за да отърве дѣда Желя войводата, понеже то се закарало на послѣдния и мѣрило го съ куршумъ за гдѣто му отказалъ да го приеме въ четата си,